

fuldstændig Ligestillethed, hvor der er saa mange Forskelligheder til Støde som her ved disse Etater. Men jeg paaستاar, at man ikke kan komme Retfærdigheden nærmere, naar man regner det Gode med, som disse Funktionærer fik ved Loven af 1899, men som de andre Etaters Funktionærer ikke have faaet. Det at give Alderstillægene tilbagevirkende Kraft til 1. April 1897, vilde blive det samme som at give deres ene Alderstillæg tilbagevirkende Kraft ud over det, de have faaet nu, og det tror jeg ikke at turde tilraade; men det er altid noget, der kan tales om mellem 2den og 3die Behandling. Jeg sagde ikke, at vi skulde give det tilbagevirkende Kraft til 1. April 1901, men fra og med den 2. April 1900, men det kan gerne være, at jeg ikke har udtrykt mig fuldstændig klart.

Den højttærede Minister har jo udtalt sig om den Fortolkning, som det ærede Medlem for Odense (Martin Madsen) har fremsat. Ja, hvis man skulde ind paa en Fortolkning som den, der i og for sig kan være ganske rigtig, at en Toldassistent, der f. Eks. kun har tjent et halvt Aar, for ikke at sige en Maaned eller blot en Dag i de 4 Aar, hvor han har begyndt paa dette Alderstillæg, skal tjene $3\frac{1}{2}$ Aar — hvis han altsaa har tjent $\frac{1}{2}$ Aar — for de samme 50 Kr., saa bliver der altsaa derved en stærk Forskel paa Udbetaling af Alderstillæg for den, der har tjent $3\frac{1}{2}$ Aar, og den, der kun har tjent $\frac{1}{2}$ Aar. Hvis man vil have det nøjagtigt, skal man selvfølgelig dividere Tjenestetiden, enten 4 Aar eller 4 Gange 12 Maaneder, i de Maaneder Gange 50 Kr., som Resttiden af Alderstillæget løber. Men det vil jo blive meget ugunstigere for Toldassistenterne, end hvis man giver Alderstillæget tilbagevirkende Kraft til 2. April 1900, for saa vidt deres Alderstillæg gaar tilbage til den Dag, saa det tror jeg ikke at turde tilraade. Men der er jo en Mulighed for at optage Spørgsmaalet om en saadan Fortolkning af Alderstillæget mellem 2den og 3die Behandling, hvis nogen inden 3die Behandling maatte ønske det, men jeg tilraader det ikke.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 1 af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren* (se Tillæg B.),
vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret, samt §§ 2 og 3 vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4, af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren* (se Tillæg B.),
vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 5 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B.),
vedtoges uden Afstemning.

§ 5, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 om en ny § 6 af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren* (se Tillæg B.),
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til §§ 6 og 7 af *Udvalget*, tiltraadt af *Finansministeren* (se Tillæg B.),
ansaaes som vedtaget uden Afstemning.

§§ 6—7
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 7 om en ny § 9 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget* (se Tillæg B.),
vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 8 og 9 af *Udvalget*, tiltraadte af *Finansministeren* (se Tillæg B.),
ansaaes som vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Mont-
lov for Dansk Vestindien.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4907 ff.)